

hedskollegium yderligere Summer, end der allerede gives, inden dette Forhold blev ordnet. Jeg beklager, at den ærede Justitsminister ikke er til Stede nu, saa vidt jeg ser, thi jeg kan ikke forstaa, at Nægtelsen af de 500 Kr. skulde have til Følge, at Sagen vilde standse. Efter de foreliggende Oplysninger vil den eneste Følge af at nægte disse 500 Kr. være den, at man ikke kan trykke saa mange Eksemplarer, som man kunde ønske, ikke sende saa mange til Udlandet, som man kunde ønske. Det er hele Resultatet af, at vi nægte baade de 1.600 og de 500 Kr., saa vidt jeg forstaa de nævnte Motiver. Da det nu er en meget udbredt Mening her i Folketinget, og jeg tænker navnlig paa de forskellige Afstigninger, der ere repræsenterede i det Udvalg, der er nedsat angaaende det overordnede Sundhedsraad, at vi skulle være enige om at være forsigtige med at gaa til yderligere Udgifter til det nuværende fgl. Sundhedskollegium, inden vi kunne saa hele dette Forhold ordnet, forekommer det mig, at det er urimeligt her at gaa med til de 500 Kr., thi saa gaa vi mod det, som Flertallet i det omtalte Udvalg egentlig ønsker. Jeg tillader mig derfor at anbefale, at vi ikke gaa med til de omtalte 500 Kr. Vi nægtede jo i Udvalget de 1.600 Kr., som vare opstillede paa ny, og jeg anbefaler ogsaa, at vi nægte de 500 Kr. — Endnu skal jeg gøre en kort Bemærkning til det ærede Medlem fra Nybøbing p. S. (Korsgaard). Det forbyrder mig, at det ærede Medlem skulde have det Dunkt fra Landstinget for at komme paa den rette Side over for litterære Bevillinger. Jeg troede, han var saa gammel Politiker, at han ikke behøvede det Dunkt for at komme paa den rette Side.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet. (S. p. 8.) Jeg vil tillade mig en Bemærkning med Hensyn til den Understøttelse, jeg har tilladt mig at anbefale, da der fra flere Sider er omtalt, at man ikke vil stemme for den af Hensyn til en Udtalelse, der findes i Landstingets Finansudvalgsbetænkning. Det kan jeg ikke ganske forstaa, thi det er jo ganske klart, at der i Landstingets Finansudvalgsbetænkning ikke findes noget, der henpeger paa nogen bestemt. Det er aldeles afgjort, at der er udtalt to Ting. For det første opfordres Ministeren til at paase, at de midlertidige Understøttelser, altsaa de, der findes paa Konto VI. A. 3, ikke forandre deres Karakter og blive faste Understøttelser, og for det andet, at baade disse og de faste

Understøttelser ikke maa oppebæres af Personer, hvis Færd er en saadan, at Staten ikke passende kan vedblive at yde dem sin Understøttelse. Det er en Selvefølge, at bægge disse Udtalelser maa enhver Minister vedtende sig og tiltræde. Der er saa med Hensyn til det specielle Spørgsmaal om de 2- og 3aarige Understøttelser foreslaaet at markere Standpunktet ved en Vedtættelse af Kontoen med 1.000 Kr., det vil altsaa sige — saaledes forstaa jeg det — at det bliver min Sag at paase, at de Personer, hvis Understøttelser ere udløbne, fordi de 2 eller 3 Aar, for hvilke de ere givne, ere hængaaede, maa forny deres Andragender, inden der kan blive Tale om at give Understøttelse til dem. Hvad jeg saa vil gøre, naar et saadant Andragende kommer ind fra en enkelt Person, derom kan jeg selvsølgelig ikke udtale mit nu; jeg vil ikke paa nogen Maade i dette Øjeblik foregribe min Bestyrelse med Hensyn til dette Spørgsmaal, men det er der heller ingen Anledning for de ærede Herrer til at kræve, fordi Landstingsudvalgets Betænkning har en aldeles almindelig Karakter og ikke er rettet mod nogen bestemt Person.

Jens Bux: I de Udtalelser, vi nu hørte fra den højtærede Minister, har Ministeren ikke givet mig bestemt Svar paa mit Spørgsmaal, men paa den anden Side har han heller ikke sagt noget bestemt i modsat Retning af mit Haab, saa jeg skal ikke presse ham yderligere nu, da jeg nødig vil gøre Skade for nogen, kunde man derimod gøre Gavn, var det jo heldigt nok. Jeg skal derfor, som sagt, ikke presse Ministeren yderligere. Det vilde da heller ikke være faldet mig ind at tage Ordet, hvis ikke den ærede Ordførers Udtalelser om Grundene til ikke at være enig med Mindretallet over for Underændringsforslaget angaaende Hr. Barfod havde nød mig dertil.

Korsgaard: Jeg skal sige til den ærede Ordfører, at det ikke er os, der her erklære nogen Arig. Den ærede Ordfører sagde, det var ikke værd, at vi erklærede nogen Arig. Men saaledes er Forholdet ikke. Denne Liste over Forsattere, som staa paa Kultusministeriets Budget, Konto VI. A. 1, 3, 4 er kommen frem ifølge Udtale, ifølge Kompromis mellem den højtærede Minister og Folketinget, og naar Landstinget nu vil stryge 1.000 Kr. deraf, saa maa jeg betragte det som en Tilsidevættelse af denne Overenskomst, efter som vi baade i tidligere Aar og ogsaa i Aar have givet en lang Række Bevillinger til Forsattere. Den højtærede Minister har gjort opmærksom